

(A speech delivered at the Fund Raising concert in ETNE 1985)

Jeg takker for invitasjonen til å komme hit. Det gir meg anledning til å fortelle dere om situasjonen i mitt fedreland, Eritrea. Jeg er en av de ca. 200 eritreiske flyktningene som bor i Norge, og jeg kom hit til landet i 1976.

Eritrea er et lite land som ligger ved Rødehavet som skiller Afrika fra den arabiske halvøya. I nord grenser Eritrea til Sudan. Kyst-området til Eritrea er et lavlandsområde. Hovedstaden Asmara som ligger inn i landet ligger i et høylandsområde, ca. 300 meter over havet. Dette høylandsplatået strekker seg nordover og inn i Sudan, og sørover inn i Ethiopia. Eritrea har ca. 4 millioner innbyggere, omtrent like mange som det bor i Norge. 80% av disse menneskene lever av jordbruk og husdyrhold. Det finnes 9 forskjellige språkgrupper i Eritrea og de største religiøse gruppene er kristne og muslimer.

Folket i Eritrea har kjempet for frihet og selvstendighet siden 1962, altså i 24 år. Det var i 1961 at Eritrea ble fullstendig underlagt etiopisk styre. I 1977 så det ut til at Eritrea skulle seire i sin frigjøringskamp mot Ethiopia. Men Ethiopia fikk hjelp av Sovjetunionen. Sovjet gir Ethiopia hjelp i form av våpen og militære rådgivere.

De frigjorte områdene i Eritrea er godt organiserte. En sentral administrasjon med ulike avdelinger tar seg av forskjellige problemer og oppgaver som må løses. Det kan være å bygge sykehus, drive skoler, utvikle jordbruket, organisere verksteder, produsere medisiner og bygge veier. La meg fortelle noen eksempler på slik virksomhet:

- I Eritrea er det organisert en gruppe veterinærer på ca. 60 personer. Deres viktigste oppgave har vært å bevare kvegbestanden. Til nå har de vaksinert over 100.000 dyr mot kvegpest.

- Ingeniøravdelingen er ansvarlig for veibygging. Den har fått med seg tusenvis av frivillige i veiarbeidet. Fra 1977 er det blitt bygget ca. 2500 km vei, det vil si omtrent som fra Oslo til kirkenes. Ca. 300 km er bygget i bratt fjellterreng. Veiene har fått moderat stigning slik at lastebiler med fullastet tilhenger kan komme over fjellet.

- I de frigjorte områdene blir det produsert over ti forskjellige medisintyper, blant annet mot malaria. De frigjorte områdene er selvforsynte med infusjonsvæske som er nødvendig under operasjoner på sykehusene.

- Ved hjelp av offsetmaskiner blir det trykket lærebøker til mange hundre skoler. Bøkene blir trykket på fire av de ni språkene som finnes i Eritrea.

- For hver 50 km langs veiene i de frigjorte områdene er det satt opp bensinpumper ved små verksteder. På grunn av bombetaktene til det etiopiske flyvåpenet må disse verkstedene kamufleres godt.

- Alle våpnene og ammunisjonen som eritreerne bruker i frigjøringskrigen mot Ethiopia er tatt fra etiopierne.

Tørkekatastrofen som rammet Eritrea. 20-30 000 tonn korn hver måned trenger Eritrea for å redde befolkningen. Deter også behov for medisinsk hjelp.

Den eritreiske hjelpeorganisasjonen, ERA har lagt ned mye arbeid i å bygge demninger og brønner for å skaffe vann til jordbruks-områdene. I Barca-provinsen modnes store kornåkre takket være innsatsen til ERA, Men må har etiopiske styrker gått till nye angrep i Barha-provinsen. Kornåkre brenner og husdyr slaktes. Sult blir et viktig politisk våpen som de etiopiske myndighetene bruker for å kontrollere det eritreiske folket. Eritreerne og internasjonale humanitære organisasjoner har foreslått våpenhvile for at hjelp skal komme from til alle som trenger den. Men regjeringen i Ethiopia nekter å gå med på det. I stedet å flytte ble i desembre 1984 brent i hel av ethipiske soldater. De etiopiske myndighetene påstår at flyttingen av folk er ledd i arbeidet mot hungersnøden.

Sannheten er at svært lite av den internasjonale matvarehjelpen kommer til de frigjorte områdene i Eritrea. Hvor lenge skal de etiopiske myndighetene få lov til å hindre hjelpen å komme fram til de frigjorte områdene i Eritrea? Nå må det snart bli lagt et internasjonalt press på Ethiopia slik at alle som er rammet av hungersnød får hjelp. Ellers må den humanitære hjelpen slutte å gå gjennom myndighetene i Etiopia, og gå direkte til de tørke-rammete områdene i Eritrea, Tigray og Oromo.

Den eritreosle frigjøringskrigen har vart i 23 år . Det eritreiske folket kommer aldri til å bøye kne for det ethipiske herredømmet, hvor store vanskene enn blir. Hverken sult eller terrobombing med nervegass eller napalm vil knekke frihetsviljen til det eritreiske folket. Eritrea skal en dag bli fritt og selvstendig. Takk.

-----////////-----